

dette Forslag, og at de se paa Sagen en hel Del anderledes end vi, og at de, saaledes som den ærede Ordfører sagde, kunde mene, at derved blev foregrebet Spørgsmaalet om, hvorvidt en folkekirkelig Fond en Gang skal oprettes eller Indtægterne skulle gaa ind i Statskassen. Jeg tror nu ikke, at dette Forslag vil endelig afgjøre denne Sag. Jeg tror, at dersom det skulde være Tilfældet, saa maatte Sagen allerebe være afgjort, da Bispetienderne bleve inddragne ikke i en folkekirkelig Fond, men ligefrem i Statskassen, ganske vist foreløbig og midlertidig, men det var kun to Aar, at det var midlertidig. Fra Finantsloven for 1854—55 tror jeg, at de allerede fandtes ligefrem opførte mellem Indtægterne. Jeg kan ikke negte, at jeg har et noget andet Syn paa denne Sag end Flertallet. Det forekommer mig at være ganske simpelt saaledes, at da den Maade, hvorpaa Staten understøtter Folkekirken til Præstestandens Lønning, blandt Andet væsentlig sker ved Lønderne, saa maa, naar Lønderne og de andre Indtægter ved Præsteskaldene ere for store, naar der ikke er Brug for dem — og det er jo Tilfældet ved de Embeder, som ere blevne beklippede, at der efter Ministerens Mening ikke har været Brug for de Beløb, som han har klippet af — naar der, siger jeg, ikke er fuld Brug for den Understøttelse, som Statskassen hidtil har givet, saa maa den Del, der ikke er Brug for, falde tilbage til Statskassen. Det forekommer mig saa indlysende, saa jeg vilde have fundet det ganske naturligt, om Beløbet strax var blevet opført paa Finantsloven, den Gang Ministeren begyndte at bekuppe Embederne. Flertallet har ogsaa ment, at det kun var en midlertidig Foranstaltning. Hvorlænge denne Foranstaltning vil være midlertidig, vil afhænge for en væsentlig Del af, naar Præstelønningsloven kan blive vedtagen. Men der er ikke nogen Udagt for Dieblisset til, at det vil ske i den nærmeste Fremtid, siden der ikke er forelagt noget som helst Forslag derom i denne Samling. Jeg erkjender efter de Oplysninger, som den ærede Minister fremkom med, at der er nogle Mangler ved Forslagets Form, men jeg tror, at det ikke er Andet, end at det kan rettes til næste Behandling, dersom Forslaget ikke bliver udstemt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem stillede Sagen ganske paa det rette Standpunkt, naar han sagde, at naar der nu ikke var fuld Brug for disse Midler, hvormed Staten understøtter Folkekirken, saa maa man inddrage dem i Statskassen, thi dersom Embederne havde været opslaaede som hidtil, saa var der jo blevet fuld Brug for disse Indtægter her. Det ærede Medlem vil jo dog indrømme, at Overstudet kun er kommet tilstede derved, at man har fundet det rigtigst at opslaa disse Embeder med mindre

Lønning, end de hidtil have oppebaaret. Derved er det sket. Det vilde være overmaade let at skaffe fuld Brug for alle Indtægterne igjen, det kan ske, naar det skal være. Den Parallel, som det ærede Medlem drog mellem Bispetienderne, saa vidt jeg hørte — thi jeg kunde ikke med Sikkerhed høre, om det var Bispetienderne, det ærede Medlem nævnte (Hæle: Jo!) — og disse Indtægter, gjælder paa ingen Maade, thi jeg skal atter minde om, hvad jeg forøvrigt har havt Leilighed til ved andre Anledninger at udtale, at Bispetienderne ere midlertidigt inddragne i Statskassen paa Forlangende af Biskopperne selv. I de Aar, hvor Sædpriserne vare meget lave, vare Bispernes Indtægter meget usikre, og de begjærede da selv at blive satte paa fast Lønning istedetfor at oppebare deres Lønder. Dette er Nøgtsdagen gaaet ind paa og har fastsat det paa Finantsloven som en midlertidig Foranstaltning, og da Sagen sidste Gang forhandlede i Nøgtsdagen, fremkom der udtrykkelig Forslag om, at Bestemmelsen „midlertidig Foranstaltning“ skulde udgaa, saa at det altsaa skulde stemples som en endelig Foranstaltning, men det blev forfattet. Jeg tror derfor, at man skal lade det staa fast, at Bispetiendernes Inddragelse kun er sket midlertidig.

Hæle: Naar jeg brugte det Udtryk, at der ikke var fuld Brug for Pengene, har den ærede Minister indvendt, at man godt kunde have faaet brugt Pengene op; men det lyder dog egentlig underligt at høre den ærede Minister sige, at han vilde give mere ud, end han erkjendte for at være rigtigt. Han har jo anerkjendt baade efter, hvad han før sagde, og ogsaa ifjor ved Forhandlingen om Præsternes Lønningslov, at det var rigtigt, at der blev sat en bestemt Grændse for Præsternes Lønning, at det ikke var godt, at Lønningerne steg for høit. Altsaa, derfor tror jeg, at man godt kan sige, at han har erkjendt, at der var ikke fuld Brug for denne Løn til de paagjældende Embeder. Jeg forstaaer ikke, hvad Meningen er med at holde paa, at Bispetienderne ere midlertidig inddragne. Det staaar jo ikke i Finantsloven. Der staaar blot deres Indtægter opførte mellem de andre Poster.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Til det Sidste vil jeg kun bemærke at de tagne Forbehold meget ofte ere udeladte og opretholdes ved en derom handlende Paragraf i Finantsloven. Det er jo det ærede Medlem fuldkommen bekjendt. Det er ingenlunde altid, at de Forbehold, der ere tagne i Finantsloven, gjentages hvert Aar, men vi have jo en Paragraf i Finantsloven, som opretholder de en Gang tagne Forbehold, og dermed er ogsaa dette Forbehold opretholdt.